

Під час Всеукраїнського християнського молодіжного фестивалю, який проводився на Хмельниччині, Станіслав Грунтковський, керівник відділу благовістя ВСЦ ЄХБ проповідував на тему «Поринь у глибину взаємовідносин з людьми». Дивовижним є те, що, звертаючись до Господа, пізнаючи Його, ми у чистому Божому світлі можемо бачити суть всякої справи.

Коли мова йде: «Поринь! Занурся!» - то про що ви? Нам краще на поверхні! Так, щоб надійніше і ближче до бережка! Але коли мова йде про взаємовідносини з людьми – так не вийде. Тому що, так чи інакше, ми приречені будувати відносини з людьми.

Ми створені для взаємовідносин. Серце старого заповіту – десять заповідей про взаємовідносини. Чотири – про взаємовідносини людини з Богом, шість – про відносини людини з іншими людьми. Дві найбільші заповіді теж про взаємовідносини. Найбільше проблем у людини виникає саме в сфері взаємовідносин. Не так болісно переживається страшний діагноз, банкрутство чи втрата майна, коли поруч є вірні друзі. І, навпаки, коли все чудово, бізнес стрімко йде вгору, але ти з найближчими людьми в конфлікті, то статки тебе не радують.

Нещодавно я вирішив ввести українською і російською мовами слово «конфлікти» в пошукову систему «Яндекс», яка на слово «конфлікти» відразу запропонувала найбільш поширені сфери. Запит по них показав, що є конфлікти в сім'ї, зокрема, між батьками і дітьми, на роботі, в школі, колективі, з ДАІ тощо.

Конфлікт – ситуація, коли кожна із сторін прагне зайняти позицію, несумісну і

протилежну інтересам іншої сторони. Взаємовідносини часом перетворюють життя просто в пекло.

Причиною абсолютно усіх конфліктів у різних сферах є власне «я». Моє «я», яке нікому не хоче підкорятися. «Я», яке хоче, щоб оточення служило мені. «Я», яке хоче уникати болю та покарання. «Я», яке хоче отримувати більше, ніж платити. «Я», яке хоче приймати вибачення, не вибачаючись. «Я», яке хоче, щоб було по-моєму. «Я», яке хоче задоволення багато і безконтрольно. «Я», яке прагне, щоб останнє слово було за мною. І врешті-решт, «я», яке хоче бути почутим, але не хоче слухати. Ось вам справжня причина конфлікту.

29 серпня Сполучені штати Америки згадують трагедію, яка сталася в цей день у 2005 році. Тоді повинь прорвала дамби, і величезна кількість води затопила Новий Орлеан. 80% території міста знаходилось нижче рівня моря. Воно було красивим, гарно збудованим, доволі цікавим. Туди завжди приїжджало багато туристів. Загинуло майже 2000 людей внаслідок того, що вода накрила все місто, руйнуючи будинки. Наступного дня місто занурилося в хвилю насилля і мародерства. Проїхати вулицями було неможливо. Першого вересня навіть збили гелікоптер, який займався рятувальними роботами. Сполучені штати Америки зазнали втрат у розмірі 120 мільярдів доларів. За 5 років до трагедії, ще в 2000 році, декілька вчених на чолі з Грегом Хендерсоном, досліджували захисну дамбу. Вони помітили, що для будівництва дамби використовували жмих, який є найкращим харчем для термітів. Власне, перед тим, як сталася трагедія, вчені говорили про те, що 70% однієї і 27% іншої дамби були з'їдені термітами. Зовні дамби виглядали гарно. Неозброєним оком ніхто нічого не бачив. Хто б міг подумати, що насправді ці маленькі комашки мають таку гігантську руйнівну силу?

Життя багатьох сімей схоже на Новий Орлеан до потопу. Але насправді конфлікти, непростення, образи, невирішені давні проблеми продовжують точити. Бо «я» залишається живим, «я» не хоче вмирати, не хоче підійматися на Голгофу.

Давайте розглянемо кілька біблійних принципів. Насправді Біблія від початку і до кінця говорить про взаємовідносини. Візьміть будь-яке послання апостолів Євангелія, більшу частину настанов та заповідей і ви прочитаєте про взаємовідносини.

Я хочу взяти за основу 14 та 15 розділи послання апостола Павла до римлян. Там, де апостол дає настанови віруючим, відкриваючи нам серйозну проблему конфлікту у

Першоапостольській церкві.

Перше століття, конфлікт у Римі. Коротко кажучи, він характеризувався наступними текстами: «Один бо вірує, що можна їсти усе, а немічний споживає ярину. Один вирізняє день від дня, інший про кожний день судить однаково». Здавалося, оці теологічні розбіжності були зрозумілі тому, що значною частиною римської церкви були етнічні євреї. Вони з молоком матері всмоктували свою ідентифікацію. Для них субота була найзначнішим днем. А з іншої сторони, церква почала зростати за рахунок язичників – людей, які не мали відношення до цього. І ось вам, будь ласка, євреї, які вважали, що субота – головний день тижня. Ну й що, що ми тепер християни? Так колись Бог сказав. Вони дивились на брата язичника, який міг працювати у суботу, який не вважав за потрібне у суботу йти на малу групу чи на поклоніння після того, як він смачно вплітав свинину, що аж жир тік в нього по бороді. Від цього робилося бридко брату єврею. Ті, що наворачалися з язичників, дивилися згори на євреїв і думали: «Що ви продовжуєте триматися цих традицій, законів? Користуйтеся свободою в Христі. Ми ж спасаємося не виконанням закону, але благодаттю через Ісуса Христа, його смертю і воскресінням, от і все». А насправді це було конфліктом тому, що були різні погляди.

Між нами так багато відмінностей, які можуть стати причиною конфлікту! Більшість із вас неодружені і ви мрієте вийти заміж чи одружитися. І коли ви будете пізнавати один одного, почнете розуміти, що у вас не тільки багато схожого, а й відмінного. Насправді так Бог задумав. Одночасно можуть бути деякі напруження в відносинах. Дружина любить рано лягати спати, а чоловік може сидіти до опівночі. Або, навпаки, вона раненько встає, як соловейко, а ви любите до дев'ятої години «попыхнути». Вона любить солодке – ви любите гостру їжу. Він, можливо, транжира, а вона, навпаки, вміє заощаджувати кошти. Він, можливо, більше поблажливий до дітей у плані виховання, вона ж суворіша. Насправді є безліч причин для виникнення конфліктів чи непорозумінь. За цим усім стоїть «я».

Що пропонував апостол Павло? Дозвольте скажу три основні істини, які сьогодні я хотів би донести до вас. Що у 14 та 15 розділі апостол Павло намагається сказати християнам, які жили в конфлікті? Зовні церква виглядала сильною, але були, так звані, «терміти» – невирішені конфлікти, в корені яких було «я». «Я», яке бажало бути почутим, але не хотіло чути інших. Апостол розумів, що не можна залишати справу, як є. Справді, існує вихід з будь-якого конфлікту, якщо переключити увагу від своїх прав та чужих невиконаних обов'язків і зуміти підняти свій погляд догори – до Бога від власних ран, болей, переживань, образ, щоб пізнати істину про Бога та почути правду про себе.

